

Ὅμηρος

Αὐτὰρ ἐπεὶ ρ' εὗξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
αὐτίκα Νέστορος υἱός, ὑπέρθυμος Θρασυμήδης,
ἤλασεν ἄγχι στάς· πέλεκυς δ' ἀπέκοψε τένοντας
αὐχενίους, λῦσεν δὲ βοὸς μένος· αἱ δ' ὀλόλυξαν
θυγατέρες τε νυοὶ τε καὶ αἰδοίη παράκοιτις
Νέστορος, Εὐρυδίκη, πρέσβα Κλυμένοιο θυγατρῶν. (γ 447—52)

Ἡσίοδος

Πηλιάδεων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομένων
ἄρχεσθ' ἀμήτου, ἀρότοιό τε δυσομένων·
αἱ δὴ τοι νύκτας τε καὶ ἡμέματα τεσσαράκοντα
κεκρύφαται, αὐτίς δὲ περιπλομένου ἐνιαυτοῦ
φαίνονται, τὰ πρῶτα χαρασσομένοιο σιδήρου.
οὗτός τοι πεδίων πέλεται νόμος, οἷ τε θαλάσσης
ἐγγύθι ναιετάουσ', οἷ τ' ἄγχεα θησσήεντα
πόντου κυμαίνοντος ἀπόπροθι πίονα χῶρον
ναίουσιν· γυμνὸν σπεῖρειν, γυμνὸν δὲ βωπτειν,
γυμνὸν τ' ἀμάειν, ὅτ' ἂν ὥρια πάντα πέλωνται.

☆

Ἥμος δὲ σκόλυμός τ' ἀνθεὶ καὶ ἡχέτα τέτιξ
δενδρέφ' ἐφεζόμενος λιγυρὴν καταχεύει· αἰοδὴν
πυκνὸν ὑπὸ πτερύγων, θέρεος καματώδους ὥρη,
τῆμος πιόταται τ' αἶγες, καὶ οἶνος ἄριστος,
μαχλόταται δὲ γυναῖκες, ἀφαυρότατοι δὲ τοὶ ἄνδρες
εἰσὶν, ἐπεὶ κεφαλὴν καὶ γούνατα Σείριος ἄξει
αὐαλέος δὲ τε χρῶς ὑπὸ καύματος. Ἀλλὰ τότε ἤδη
εἴη πετραίη τε σκιὴ καὶ βίβλινος οἶνος,
μᾶζα τ' ἀμολγαίη γάλα τ' αἰγῶν σβεννυμένων,
καὶ βοὸς ὕλοφάγοιο κρέας μήπω τετοκυῖης
πρωτογόνων τ' ἐρίφων· ἐπὶ δ' αἴθοπα πινέμεν οἶνον,
ἐν σκιῇ ἐζόμενον, κεκορημένον ἦτορ ἐδωδῆς,
ἀντίον ἀκρατέος Ζεφύρου τρέψαντα πρόσωπα·
κρήνην τ' αἰενάου καὶ ἀπορρύτου ἥ τ' ἀθόλωτος
τρὶς ὕδατος προχέειν, τὸ δὲ τέτρατον ἴμεν οἶνου.
(Ἔργα καὶ Ἡμέραι 383—92, 582—96).

Μάρκος Ἀργεντάριος

Ἰσιὰς ἡδύπνευστε, καὶ εἰ δεκάκις μύρον εὐδεις,
ἕγρεο καὶ δέξαι χερσὶ φίλαις στέφανον,